

NIET -
ONTVANKELIJK

ONGEGROND/
AFGEWEZEN

Laat irritaties in de auto

Een 11-jarige jongen bij wie een autistische stoornis en een depressie zijn vastgesteld, en die daarvoor heel wat medicatie gebruikt, valt flauw. Daarna blijft hij suf, en moeder is bezorgd. Ze belt de hap, maar is vanwege een 'vervoersprobleem' niet in staat om zelf naar de post te komen. De zogenaamde regiearts spreekt een visite af. De visitearts baalt, vindt die visite eigenlijk niet nodig, en begint al geïrriteerd aan het consult. Hij treft een kind aan waar – kort gezegd – volgens hem niets mis mee is, en schrijft in het

waarneembericht onder meer 'mijns inziens is de enige patiënt in deze ruimte de moeder'. Dat doet hij, zonder moeder over de situatie aan te horen en zonder aan haar terug te koppelen. Volgens het tuchtcollege handelde hij niet professioneel en zorgvuldig, hij wordt berispt. Of de arts hiermee een slecht voorbeeld gaf aan de coassistent die hem begeleidde, valt niet onder de tuchtnorm, schrijft het regionaal tuchtcollege droog. Maar het is natuurlijk wel waar. Irritaties zijn menselijk, maar laat aan jonge collega's zien dat er een goede manier

is om daarmee om te gaan. Laat ze daar waar ze horen, in dit geval in de auto, niet in de kamer bij moeder en kind. Misschien was moeder ook daadwerkelijk irritant, wie zal het zeggen. Maar haar zoon kan er hoe dan ook niets aan doen, en probeer op zo'n moment voor ogen te houden voor wie u er eigenlijk bent.

Sophie Broersen, arts/journalist
prof. Aart Hendriks, jurist

Regionaal Tuchtcollege voor de Gezondheidszorg te Zwolle d.d. 7 februari 2014 (ingekort door redactie Medisch Contact)

Beslissing naar aanleiding van de op 18 april 2013 bij het Regionaal Tuchtcollege te Zwolle ingekomen klacht van A, wonende te B, klagster, tegen C, huisarts, werkzaam te B, verweerder.

01

Het verloop van de procedure

(...)

02

De feiten

(...)

Klaagster is de moeder van D, geboren in 2001 (verder te noemen 'de zoon'). De zoon stond sinds een aantal jaren onder psychiatrische behandeling in verband met een autistische stoornis. Begin 2013 werd bij hem een depressie vastgesteld. Verweerder is huisarts te B en is als waarnemend huisarts verbonden aan de huisartsenpost aldaar.

Klaagster heeft op 20 maart 2013 in de avond contact opgenomen met de huisartsenpost. De zoon was flauwgevalen en hij was nadien nauwelijks aanspreekbaar en suf. Klaagster legde hem op de bank waarna hij aangaf te willen slapen. Dit was voor de zoon atypisch gedrag en daarom belde klagster de huisartsenpost voor advies. In het waarneembericht werd met betrekking tot het gesprek met klagster onder meer opgenomen:

'...

Urgentie classificatie: Dringend (U3)

Deelcontact: (Po1.00) Angstig/nerveus/gespannen gevoel

*(S) (BIS) vraag: wat te doen voor de nacht? is flauwgevalen, heeft dit al een aantal weken neiging tot flauwvallen door de ophoging van de sertraline, gebruikt nu 50 mg, heeft een hypoactief beeld, wil alleen maar slapen, duizelig, heeft zin in eten, zweten (TRI) Ingangsklacht Triage: Wegraking * Ernst pijn thorax = nee, geen pijn * Apatisch = Ja * Wegraking = Eenmalig (VED)...*

Klaagster had vragen en gaf aan ongerust te zijn. Zij gaf tevens aan dat zij niet in de gelegenheid was om haar zoon naar de huisartsenpost te brengen. Hierop werd een visite door een dienstdoende arts afgesproken.

Rond 21.20 uur bezocht verweerder, vergezeld door een bij hem in opleiding zijnde coassistente, klagster en haar zoon. Verweerder maakte de zoon wakker, voelde de pols en beluisterde de longen. Hij nam in het waarneembericht op:

'Jongen ligt rustig op de bank. Is direct wekbaar zonder enige moeite, geeft netjes en adequaat antwoord. Moeder is bang voor een hypo en dat hij wel suikerziekte zou hebben, wil dat wij de suiker meten en urine nakijken. Medicatie: olanzapine en Zolof en Ritalin en melatonine (O) (VME) Patiënt LO: Helder van geest, normaal spreken adequaat antwoordend. Geen koorts longen cor ga pols 70 ra Urine nagekeken: stick alles is negatief, moeder is direct boos als ik opmerk dat Zolof verhoogd is, zij zegt dat is in overleg gegaan met waarnemend psychiater omdat IK heb gemerkt dat hij erg suïcidaal is.

(E) (VME) angst van moeder vooral voor ziekte kind, nu alleen gezegd dat hij geen suikerziekte heeft

(P) (VME) m.i. is de enige patiënt in deze ruimte de moeder!! geen enkel gevoel van ziekte bij patiënt kunnen ontdekken, ook niet autistisch!! Zal dat ook sputovamo invullen.'

Na ongeveer 10 minuten vertrok verweerder. Hij schreef het waarneembericht en de coassistente maakte een verslag over de visite. Tevens vulde verweerder een protocol kindermishandeling in.

03

Het standpunt van klaagster en de klacht

Klaagster verwijt verweerder, na uitbreiding van de klacht bij repliek, zakelijk weergegeven, dat hij:

1. jegens haar zoon en klaagster tekort is geschoten in de zorg als waarnemend huisarts door foutief, althans onoordeelkundig medisch handelen en/of nalaten;
2. jegens klaagster tekort is geschoten in zijn zorg als waarnemend huisarts wegens zijn wijze van bejegening en communicatie;
3. door middel van zijn rapportage ernstig tekort is geschoten in zijn zorg als arts, nu hij in zijn verslaglegging en rapportage aan de huisarts gegevens heeft opgenomen die feitelijk niet juist en/of niet ter zake dienend zijn en tot de vaststelling van welke hij als waarnemend huisarts onbevoegd en onbekwaam is. Bovendien is de woordkeus van de verslaglegging tendentius, suggestief, onnodig krenkend en volstrekt onprofessioneel;
4. heeft gehandeld in strijd met de uitoefening van een goede individuele gezondheidszorg door ten overstaan van een coassistente te handelen in strijd met de professionele standaard.
5. (...)

04

Het standpunt van verweerder

Verweerder voert – zakelijk weergegeven – aan dat de situatie

tijdens zijn visite aan klaagster en haar zoon gespannen was, dat hij niet met klaagster op eenzelfde golflengte kon communiceren. Over zijn rapportage gaf hij aan dat deze ter zake doende was, niet de schoonheidsprijs verdiende, maar wel aangaf dat het een niet-normale, uitzonderlijke situatie was.

05

De overwegingen van het college

(...)

5.2 Het eerste klachtonderdeel ziet vooral op het medisch-inhoudelijk handelen van verweerder als het gaat om het onderzoeken van de zoon en beoordelen van de oorzaak van diens flauwvallen. Verweerder heeft voor wat betreft medisch/lichamelijk onderzoek voldoende gedaan door het onderzoek zoals beschreven in het waarneembericht. Verweerder is vervolgens wel tekortgeschoten nu hij na zijn gedane bevindingen op geen enkele wijze aan klaagster heeft teruggekoppeld wat de mogelijke oorzaak van het flauwvallen geweest zou kunnen zijn en evenmin advies heeft gegeven hoe op een eventueel volgend incident van flauwvallen te reageren. Nu het om onbekende redenen flauwvallen bij fors – en gelet op de leeftijd van de zoon – niet-gebruikelijk medicatiegebruik klaagster bezorgd maakte en aanleiding was geweest de huisartsenpost te bellen, had verweerder daaraan (meer) aandacht moeten schenken. Dat verweerder door de gespannen sfeer en het moeizame contact met klaagster hieraan mogelijk niet is toegekomen, doet hieraan niet af. Het lag op de weg van verweerder als professional in deze adequaat regie te voeren en te houden. Dit klachtonderdeel is derhalve gegrond.

5.3 De klachtonderdelen 2 en 3 zullen gelet op de nauwe samenhang gezamenlijk worden besproken. Zoals desgevraagd ter zitting door verweerder is erkend, is hij al geïrriteerd naar klaagster gegaan omdat hij het moeten afleggen van de visite zag als een 'vervoersprobleem'. Klaagster was ten tijde van de visite, zoals zij heeft onderkend, gestrest. Zij maakte zich grote zorgen om haar zoon die veel medicatie moest gebruiken op voorschrift van de behandelend psychiater, maar ook de week voorafgaand aan de visite suïcidale neigingen had gehad. Klaagster had van de psychiater begrepen dat de voorgeschreven medicatie enig risico op suikerziekte gaf. Zij vroeg zich af of het flauwvallen van haar zoon daar mogelijk verband mee hield. Nu de regiearts op de huisartsenpost een visite aan klaagster had toegezegd, had verweerder de wenselijkheid daarvan jegens klaagster als onbevagen uitgangspunt moeten nemen. Indien de keuze voor een visite (achteraf) ten onrechte was, had

verweerder dat later intern ter sprake kunnen brengen. Verweerder trad klaagster al geïrriteerd door de toegezegde visie tegemoet. Hij liet na aan klaagster te vragen waarom zij zo gespannen was en door wie de niet-gebruikelijke medicatie aan de zoon was voorgeschreven. Aldus verdiepte verweerder zich niet in de situatie van klaagster en haar zoon, en heeft hij geen blijk gegeven van professioneel en zorgvuldig handelen. Verweerder heeft zich gelet op hetgeen hiervoor is overwogen na het kortstondig onderzoek van en contact met de zoon niet zo ongenueanceerd mogen uitlaten als hij heeft gedaan door te stellen dat van autisme bij de zoon geen sprake was en door in de verslaglegging te noteren 'm.i. is de enige patiënt in deze ruimte de moeder!!' Beide klachtonderdelen zijn gegrond.

5.4 Klachtonderdeel 4 klaagt er feitelijk over dat verweerder 'een slecht voorbeeld' heeft gegeven. Die vraag valt niet onder de tuchtnorm. Klaagster is in dit klachtonderdeel niet-ontvankelijk.

5.5

(...)

5.6

Nu de klacht deels gegrond wordt verklaard zal het college een maatregel opleggen. Gelet op de onprofessionele en onzorgvuldige wijze waarop verweerder klaagster en haar zoon tegemoet is getreden, komt het college tot een berisping. (...)

06

De beslissing

Het college

- berispt verweerder;

(...)

Aldus gedaan in raadkamer door mr. E.W. de Groot, voorzitter, mr. W.J.B. Cornelissen, lid-jurist, J.M. Komen, dr. A.P.E. Sachs en G.W.A. Diehl, leden-geneeskundigen, in tegenwoordigheid van mr. C. Grijsen, secretaris, en uitgesproken in het openbaar op 7 februari 2014 door mr. A.L. Smit, voorzitter, in tegenwoordigheid van mr. H. van der Poel-Berkovits, secretaris. ■

web

De volledige tekst van deze uitspraak staat op medischcontact.nl/tuchtrecht. Log in, bekijk deze en eerdere uitspraken en discussieer mee.

Voor meer uitspraken zie tuchtrecht.nl.

OPVALLENDE UITSPRAKEN

24/4

Na inlog moet arts bewijzen dat hij niet heeft gekeken

Longarts. Klager verwijt de aangeklaagde arts, voormalig maatschapsgeenoot van klager, dat de arts ongeoorloofd zijn medisch dossier heeft ingezien zonder dat de arts met klager een behandelrelatie had. Inzage blijkt uit de inloggegevens. De arts ontkent de inzage en sluit niet uit dat er sprake is van een systeemfout. Het tuchtcollege gaat uit van de juistheid van de inloggegevens en draagt de arts op te bewijzen dat hij het dossier niet heeft ingezien. Daarin slaagt de arts niet en dan volgt een waarschuwing, want er bestond geen recht op inzage.

RTG Eindhoven 24 april 2014, nr. 13245, ECLI:NL:TGZREIN:2014:48

29/4

Waarnemer niet ontslagen van plicht zich goed te informeren

Huisarts-waarnemer krijgt waarschuwing omdat hij tijdens een visite bij oudere en kwetsbare patiënte, recentelijk opgenomen geweest, een te afwachtend beleid had gevoerd. Volgens het tuchtcollege had hij zich beter moeten informeren, los van de omstandigheid of hij inzage kon krijgen tot het (elektronisch) dossier. Hij had contact op moeten nemen met het ziekenhuis waar patiënte was opgenomen.

RTG Amsterdam 29 april 2014, nr. C2013/311, ECLI:NL:TGZRAMS:2014:37

29/4

Oud en ontevreden

Een inmiddels gepensioneerd internist werd aangeklaagd door een patiënt bij wie in 1994 de diagnose folliculair non-hodgkinlymfoom van lage maligniteitsgraad (NHL) was gesteld. De internist had klager een wait and see-beleid geadviseerd en klager ieder halfjaar gezien. In 2013 dient klager, die in 1994 een levensverwachting had van maximaal twaalf jaar, alsnog een tuchtklacht in, wegens een onjuiste diagnose, het niet bijstellen van de diagnose en het te laag inschatten van de levensverwachting. Het tuchtcollege wijst alle klachten af. De klachten zijn deels verjaard. Het beleid had wellicht anders gekund, maar was niet tuchtrechtelijk verwijtbaar. Ter publicatie aangeboden.

RTG Amsterdam 29 april 2014, nr. C2013/234, ECLI:NL:TGZRAMS:2014:38

Elke week selecteren KNMG-juristen opvallende uitspraken in het gezondheidsrecht. Een volledig overzicht kunt u vinden op medischcontact.nl/recht. Tegen uitspraken van regionale tuchtcolleges kan tot zes weken na de uitspraak nog hoger beroep worden aangetekend.

